

ΚΡΑΥΓΗ

ΤΟΥ ΕΚΠΗΘΕΟΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΥΠΟ Μ. Γ. ΣΑΚΕΔΔΑΡΙΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Δραχ. 5

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Φραγ. 10

ΕΞ ΑΜΗΝΟΙ

3

6

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Ὁδὸς Ἀγίου Ἀνδρέου

Ἐναντὶ ὁμωνύμου Ναοῦ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΣΥΜΜΑΧΙΑΙ

ΕΛΛΑΣ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. ΡΩΜΟΓΝΙΑ-ΤΟΥΡΚΙΑ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ-ΑΥΣΤΡΙΑ-ΡΩΣΣΙΑ

Ὁ ἐκλογικὸς ὄργανος ἀπορροφᾷ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὴν προσοχὴν καὶ τὸν καθιστᾷ ἀδιάφορον πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν κίνησιν.

Δύο φῆμαι διατρέχουν τὰς στήλας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου.

Κατὰ τὴν μίαν ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Βουλγαρία διαπραγματεύονται κοινὴν συνεννόησιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Αἵμου. Τὸ μέτρον τοῦτο κρίνεται ὡς στρεφόμενον κατὰ τῆς Τουρκο-ρωμουνικῆς συμμαχίας. Τοιαύτη συνεννόησις ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῆς νεωτέρας τριπλῆς τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσσίας. Ἡ Τουρκο-ρωμουνικὴ συνεννόησις ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῆς παλαιᾶς τριπλῆς τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

Λέγουσιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πιέζεται ὑπὸ τῆς Αὐστρο-γερμανικῆς ἐπιρροῆς νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν Τουρκο-ρωμουνικὴν συνεννόησιν, ἐνῶ ἡ Ἀγγλο-Γαλλο-Ρωσικὴ πολιτικὴ τὴν ὠθεῖ πρὸς τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνεννόησιν.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐναντίων ρευμάτων, πρὸς ποῖον θὰ στραφῇ ἡ Ἑλλὰς;

Μία συνεννόησις μετὰ τῆς Βουλγαρίας δὲν εἶνε πρᾶγμα τόσο ἀπλοῦν, ὡς πιστεύουν πολλοί. Δὲν πρόκειται νὰ καθορισθοῦν σφαῖραι ἐπιρροῆς ἐν Μακεδονίᾳ, ὅπως πρόκειται μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἐν Περσίᾳ, ἢ μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐπὶ τοῦ Αἵμου. Ἡ Ρωσσία ἠδύνατο νὰ προπωλήσῃ τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην εἰς τὴν Αὐστρίαν κατὰ τὸ 1876, ὅπως ἀφῆθη ἐλευθέρᾳ κατὰ τὸν Ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1878. Καὶ ἡ Ἀγγλία δύναται εὐχερῶς νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Ρωσσίας διὰ τὴν ἐν Περσίᾳ ἐπιρροήν.

Δὲν εἶνε ὅμως εὐχερὴς ἡ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνεννόησις. Τὸ ζήτημα μεταξὺ αὐτῶν εἶνε ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Ὑπὸ δύο ἐπόμενοι παρουσιάζεται τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

Ὑπὸ τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν. Καὶ ὑπὸ τὰς δύο αὐτὰς ἐπόμενοι τὸ ζήτημα εἶνε διὰ τὴν Ἑλλάδα ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου.

Ἄνευ τῆς Μακεδονίας ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ υπάρξῃ πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς. Ὁ Σλαβικὸς ὄγκος θὰ ἐπικράτηται ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐφιάλτης. Διὰ τῆς Μακεδονίας, ἡ Βουλγαρία θὰ ἀποκαταστήσῃ πρώτης τάξεως οἰκονομικὴ δύναμις καὶ θὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα οἰκονομικῶς ἐξηρητημένην. Διὰ τῆς ἀποκτήσεως λιμένων εἰς τὰς Μακεδονικὰς ὄχθας, ἡ Βουλγαρία θὰ καταστήσῃ θαλασσίαν δύναμις καὶ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν τῆς θὰ λάβῃ τεραστίαν αὔξησιν.

Πὼς θὰ ἀνθέξῃ ἡ Ἑλλὰς;

Ἄν μάλιστα ἐπικρατήσῃ ἡ περὶ Ἑλλάδος ἐννοία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, καθ' ἣν ὁ Λαὸς τοῦ εἶνε ὁ μέχρι Δαρδανίου Λαὸς, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐν Βασιλείᾳ ὡς ἡ Δανία καὶ ἡ Νορβηγία, τότε πᾶσα συνεννόησις μετὰ τῆς Βουλγαρίας θὰ εἶνε ἐνίσχυσις τῆς μεγάλης Βουλγαρίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Βουλγαρία τῷ ὄντι εἶνε πρόθυμος νὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ εἰς τὴν κατάληψιν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου. Ἀρκεῖ ἡμεῖς νὰ ὑποχωρήσωμεν εἰς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα καὶ εἰς τὸ ἀνείγμα τῆς Μεσογαίου διὰ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν τῆς.

Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα δὲν εἶνε οὔτε ἐν Κρήτῃ, οὔτε εἰς τὰς Σποράδας.

Εἶνε ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐκεῖ εἶνε ἡ κλεῖς τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀποφίς εἶνε ἀκόμη σοβαρώτερα.

Ἄνευ Μακεδονίας δὲν δύναται νὰ σταθῇ Πατριαρχεῖον καὶ Μεγάλη Ἐκκλησία. Τὸ Πατριαρχεῖον κατ' ἀνάγκην θὰ καταστῇ Σλαβικὸν καὶ ἡ αὐθυπαρξία τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκμηδενίζεται. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Ἑλλὰς ἐπίσης κατ' ἀνάγκην θὰ περιορισθῇ εἰς τὰ σύνορά της καὶ θὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα της πρὸς τὰς νήσους, κατὰ τὴν Ρωσικὴν ὑπόδειξιν πρὸς τὸν Βασίλεα Γεώργιον, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνέβῃ τὸν θρόνον.

Συμμαχία ἐπομένως μετὰ τῆς Βουλγαρίας θὰ εἴπη, ἀπώλειαν τῆς Μακεδονίας, καταστραφὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ διχασμὸν τῆς Ἑλλάδος τοῦ Γεωργίου ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Αἱ Δυνάμεις Γαλλία, Ἀγγλία καὶ Ρωσσία, αἱ ὁποῖαι ὑποδεικνύουν τὴν Ἑλληνο-βουλγαρικὴν προσέγγισιν δὲν σκέπτονται νὰ ὑποστηρίξουν τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα ἐν μέτρῳ τινὶ μετὰ τῶν Βουλγαρικῶν συμφερόντων. Αὐταὶ σκέπτονται νὰ δημιουργήσουν μίαν Βουλγαρίαν ἰσχυρὰν ὡς προπύργιον κατὰ τῆς Αὐστρο-γερμανικῆς προελάσεως διὰ τῆς Μακεδονίας πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἀπὸ τοῦ Σταμπούλφ ἡ Βουλγαρία κατάρθωτε νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς Δυνάμεις ταύτας καὶ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν γνώμην, ὅτι εἶνε ἔθνος πρακτικὸν καὶ φιλοπρόδοτον καὶ ὡς Κράτος, ἰσχυρόν, πολιτικὸν καὶ γενναῖον. Ἐπομένως, ὅτι εἶνε Κράτος δυνάμενον διὰ τῆς ἀρωγῆς των νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐγγύησις εἰς τὴν Γερμανοαυστριακὴν προέλασιν. Ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς πολιτικῆς τῆς τεσσαρακονταετίας καὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Βασιλέως δὲν κρίνεται δύναμις βιώσιμος. Ὑπάρχει μόνον, ὡς ἔλεγεν ὁ Ρώσος Πολυσάδωφ, ἐξ ἐπιεικείας τῶν Δυνάμεων

„Η ΚΡΑΥΓΗ“ ΤΟΥ ΕΚΠΝΕΟΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΚΡΙΤΙΚΗ

*Εκδιδόμενη καθ' εβδομάδα

ὑπὸ Μ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑΙ δραχμας	5
» » ΕΞΑΜΗΝΟΙ »	3
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑΙ φράγκα	10
» » ΕΞΑΜΗΝΟΙ »	6

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΙΣ

Έν τῇ Β'. Σελίδι : ὁ στίχος	1 —
» » Δ'. » » » » » »	0.80
» » Ε'. » » » » » »	0.50
» » Ζ'. » » » » » »	0.30
» » Η'. » » » » » »	0.25

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Οὐχί πλέον τῶν 10 στίχων. — δρ. 10 —
Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύματα
προπληρώνονται

1910 Ὀκτωβρίου ἡμ. 31

7

ΚΥΡΙΑΚΗ

Δαζάρου δούου τοῦ θανατοῦργοῦ

μέρος τῆς εἰσόδου* ἐστέναζε καὶ αὐτὸς ἐπίσης, ὡς ὁ λοχαγὸς Ἀλόντος, δὲ Ὁγιέδα καὶ μετὰ τοῦ ἐνὸς στεναγμοῦ καὶ τοῦ ἄλλου, ἐτραυλίζεν εἰσέτι φράσεις τινάς, ὡς συμβαίνει ἐνίοτε, εἰς ὃν τινα σκέπτεται παρὰ πολὺ, καὶ δὲν ἀντιλαμβάνεται, ὅτι γίνεται συνομιλητὴς αὐτὸς ἑαυτοῦ.

— Τὸ πεπρωμένον μου εἶνε ἐκεῖ ἐντός; — ἔλεγεν : — Τίς θὰ ὑπερισχύῃ ἐν τῇ ψυχῇ ἐκείνης; Ὁδύεος δὲ Νέζα, ἢ ὁ Ταλαβέος; Ἄ! εἶνε παράδοξον! ὁ Ἐπίσκοπος δ' Ἀβίλα θέλει νὰ χροακτηρίσῃ ὡς αἰρετικὸν ἐνὰ διδάσκαλον τῆς Θεολογίας! Καὶ οὕτω, παραπεμπόμενος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον, δὲν φθάνω παρὰ εἰς τὸ μηδὲν τοῦ μηδενός. Πόσα ἔτη ἀπώλοντο! τὰ ὠραιότερα, τὰ χρησιμότερα τῆς ζωῆς! Ἀ! ἡ τύχη εἶνε σκληρὰ πρὸς ἐμέ.

Ἡ φράσις ἐφάνη βεβαίως ἐθνικὴ ὡς πρὸς τὴν πίστιν τοῦ, διότι πάραυτα, ἀντιληφθεὶς τοῦτο, ἐξηκολούθησε :

— Διατί λέγω, ἡ τύχη; Θεέ μου καὶ Κύριε, Συγχωρήσατέ με. Ἀλλ' εἶνε λυπηρὸν νὰ ἔχω ἕνα κόσμον ἐδῶ ἐντός, νὰ αἰσθάνωμαι αὖξουσιν ἐν τῇ ψυχῇ τὴν μεγάλην ταύτην πεποίθησιν, τὴν ὁποῖαν Σεῖς διὰ τῆς μακροθύμου χειρὸς σας ἐθέσατε ἐκεῖ, καὶ νὰ δοκιμάζω τὸ μαρτύριον, τοῦ ὅτι δὲν θὰ δυνήθω νὰ τὴν ἐκδηλώσω, φωτεινὴν καὶ ὑπερμαχὸν ὅπως τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου σας. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐνταῦθα, ταλαιπωρούμενος διὰ τῶν ἀνωφελῶν προσπαθειῶν μου μέσφ ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν ἐννοοῦσιν, ἢ δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσωσι, μετὰ τῆς ἀμαθείας τῶν μὲν, τῆς ἰσχυρογνώμοσύνης τῶν δέ, τῆς ψυχρότητος καὶ τῆς ἀφροντισίας ὁλῶν. Ὁλῶν;... Ὁ Μεδίνα Τσέλι με προστατεύει, ἀλλ' ὁ καλὸς δούξ ἔχει πολλὰς ἄλλας φροντίδας. Ὁ Κουίντανίλλα... Ἀλλ' αὐτὸς, ὅστις πολὺ με ἀγαπᾷ, δὲν δύναται νὰ κάμῃ ὅσον θὰ ἐπεθύμει δι' ἐμέ.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐφλογίζετο, καὶ τὸ αἷμα ἐκόχλαζεν εἰς τοὺς κροτάφους. Δι' ἐνὸς κινήματος σπασμωδικοῦ τῆς χειρὸς ἐρρίψε πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ κράσπεδον τῆς γλαμίδος, καὶ ἀφῆρεσε τὸν πῖλον

ἀποκαλύψας ἐν μέτωπον ἀνεπτυγμένον καὶ εὐρύ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤρξαντο νὰ λευκάζωσιν αἱ ξανθαὶ τρίχες, ἐλαφρῶς ἐβροστουχισμέναι. Δὲν ἦτο γέρον, τοῦλάχιστον τὸ ἀνοικτὸν πρόσωπον, αἱ ἀνθηρὰὶ παρειαί, ἐδείκνυν τὴν σφριγηλότητα τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας· ὁ γαλανὸς ὀφθαλμὸς, ἡδὺς ἐν τῇ ἡρεμίᾳ, ζωηρὸς εἰς τὰς ἀποτόμους κινήσεις τῆς ψυχῆς, τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα, ἡ εὐγενὴς κατατομή, ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀποφαστικότης τῶν κινήσεων, ἐμαρτύρουν, ὅτι οὗτος θὰ ἦτο τρισεχάκοντα ἔτων, ἢ θὰ τὰ εἶχε διαβῆ μόλις πρὸ ὀλίγου. Ἐν τῇ ἐτοιμῇ ἀνακλῆσαι τοῦ αἵματος ἐφαίνετο ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἀναστεναγμῷ, ἵσως εἶχεν ἐκτραπῆ ὁ τελευταῖος παλμός τῆς νεότητος τοῦ.

— Ἐάν τοῦλάχιστον, — εἶπεν, μετὰ μίαν στιγμὴν μὴνπαύσεως, — εἶχον τὴν εἰρήνην ἐν τῇ καρδίᾳ! Ἀλλ' ἐκείνη δὲν με ἀγαπᾷ. Με ἡγάπησέ ποτε αὐτὴ, ἡ ὑπερήφανος Κορδοβάν; Ἡ μήπως τὸ αἰσθημὰ τῆς δὲν ἦτο μόνον φροντίς μίᾳ ὥρας; Ὁ ἱππότης εἶχεν ἐπαναλάβει τὴν πορείαν τοῦ. Ἡ δρόσος, τῆς νυκτὸς ἐφαίνετο νὰ τὸ προσέδιδεν ἀνακούφισιν τινα. Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς μικρὸς ὁμίλος ἐράναι ἐπὶ τῆς στενωποῦ, ἐρχόμενος πρὸς συνάντησιν τοῦ. Οὗτος ἀνεγνώρισε τὸν δὲν Ἀλόντον δὲ Κουίντανίλλα, ὅστις ἐπέστρεφεν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ καὶ τρισεχάκοντα στρατιωτῶν ὡς φρουρᾶς. Καὶ ὁ Κουίντανίλλα ἐπίσης ἀνεγνώρισε τὸν μνηστῆρα περιπατητήν.

— Καλὸς φρουρὸς, δὲν Χριστοδᾶλ! — εἶπεν, μόλις ἐπλησίασεν αὐτόν. — Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σᾶς δίδῃ εἰρήνην.

— Ὡς ἔλθῃ μετὰ τοῦ θανάτου! — ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

— Αἱ! ἐμπρός! τί λόγοι εἶνε αὗτοι; διατί ἀπελπίζεσθε;

— Διατί; δὲν τὸ γνωρίζετε, σεις, δὲν Ἀλόντε, τὸ διατί; Ἐγὼ αὐτὸ ἐσκεπτόμην πρὸ ὀλίγου. Σεῖς ἔχετε τὰς κλεῖδας τοῦ θησαυροῦ τῆς Καστίλλας; ἀλλὰ δὲν κατέχετε ἐπίσης καὶ τὰς κλεῖδας δύο καρδιῶν... καλῶς κεκλεισμένων δι' ἐμέ.

— Θάρρος, μὰ τὸν ἅγιον Ἰάκωβον τὸν Πρεσβύτερον! — εἶπεν ὁ Κουίντανίλλα, κτυπῶν συμπληρῶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ συνομιλητοῦ τοῦ. — Καὶ ἀκόμη μὰ τὸν ἅγιον, τοῦ ὁποίου φέρετε τὸ ὄνομα. Ὁ Κύριος ἡμῶν ἔφερε τὸν σταυρὸν τοῦ καὶ ὁ ἅγιος Χριστόφορος ἔφερε τὸν Κύριον ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ. Σκεφθεῖτε ἐτι, ὅτι δὲν εἶνε ὅλα; ἄκνητοι περὶς ἡμῶν. Δὲν φιλοξενεῖσθε εἰς τὸ στρατόπεδον ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν ἀνακτας; Εἶνε μία καλὴ ἀρχή, δὲν Χριστοδᾶλ.

— Καὶ ὁ τίτλος ἀκόμη, ὅστις δὲν μοὶ ἀνήκει καὶ με τὸν ὁποῖον με τιμᾷτε. — ἀπήντησεν ἐκεῖνος με τόνον μελαγχολικόν.

— Δὲν σᾶς ἀνήκει! Τί λέγετε; ἐπανέλαβεν ὁ Κουίντανίλλα. — Δὲν σᾶς ἀνήκει; ἢ Α. Μ. ἢ Βασιλίσσα, ἢν Κύριος διαφυλάττει, δὲν σᾶς ἐκάλεσε δὲν Χριστοδᾶλ, εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς χθες σινῆς πρωίας; Ἀνθρώπε μικρὰς μνήμης, τὸ ἐλησμονήσατε λοιπόν; Ὅσον ἀφορᾷ ἐμεῖ, ἤθελον διὰ πολλῶν ἄλλων τίτλων νὰ σᾶς τιμῇσω τὸσον σᾶς ἀγαπῶ καὶ σᾶς τιμῶ.

— Τὸ γνωρίζω δὲν Ἀλόντε, τὸ γνωρίζω σεις εἰσθε καλὸς πρὸς ἐμέ. Εἰσθε ἐκ τῶν ὀλίγων.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ

Εἶνε ἀνήκουστα, τρομακτικὰ, φοβικώδεις αἱ ἀποκαλύψεις τῶν καταχρήσεων τῆς στρατιωτικῆς διαχειρίσεως. Ἡ κλοπὴ τοῦ δημοσίου χρηματος ἀναδιβάζεται εἰς 7 ἑκατομμύρια! Καὶ ἂν ἡ ἀνάγκησις προβῇ αὐστηρὰ τὰ κλαπέντα χρήματα θὰ ὑπερβοῦν τὰ 7, τὰ δέκα ἴσως. Καὶ ταῦτα ἐντὸς δεκαετίας. Πόση θὰ εἶνε ἡ κατὰ χρῆσιν τῆς ὅλης πεντηκονταετίας; Ἐκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων. Καὶ ὅμως μᾶς ὑπεσχέθησαν τὴν ὀργάνωσιν τοῦ στρατοῦ, τὴν μόρφωσιν τοῦ στρατοῦ, τὴν ἡθικοποίησιν τοῦ στρατοῦ διὰ τῆς γενικῆς διοικήσεως τοῦ Διαδόχου!

Καὶ ὅμως μᾶς ὑπέσχοντο νέαν τάξιν πραγμάτων, νέον πνεῦμα πειθαρχίας καὶ ἐκγυμνάσεως. Καὶ τί μᾶς ἔδωκαν; Κλέπτας καὶ κα-

κούργους.

Τί μᾶς ἐπῆραν; Φόρους καὶ πάλιν φόρους ἐν ὀνίματι - ἧς πατρίδος, ἐν ὀνίματι τοῦ στρατοῦ.

Ἐκεῖνος ποῦ θὰ ἀναλύσῃ ὅλην τὴν πεντηκονταετὴ Βασιλείαν τοῦ Γεωργίου τίποτε δὲν θὰ ἀπαντήσῃ ἐμπροσθέν του παρὰ καταχρήσεις καὶ κλοπὰς ἑκατομμυρίων τοῦ δημοσίου χρηματος. Κλοπὰς τοῦ στρατιωτικοῦ τομεῖος, κλοπὰς εἰς τὰς προμηθείας, κλοπὰς εἰς τὰ τελεωνεῖα, καταπιέσεις εἰς τὴν ἀστυνομίαν, εἰς τὰ ἀποσπάσματα, εἰς τὴν πολιτικὴν διοίκησιν. Μίαν παραλυσίαν εἰς τὰ ἦθη, μίαν ἐξασθένειν εἰς τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα, ἕνα ἐκφυλισμὸν. Ὁ Ἕλληνας ὁ τῶσφ φιλότιμος, ὁ τῶσφ πατριώτης, ὁ τῶσφ εὐγενὴς, ὁ τῶσφ ἐνθουσιαστὴς πρὸς τὰ εὐγενῆ αἰσθημάτων καὶ παράφορος εἰς τὰς ἐθνικὰς του τάσεις, αὐτὸς ὁ Ἕλληνας μὲν εἰσῆλθε εἰς τὴν πολιτικὴν ἀτμόσφαιραν γίνεται κλέπτης, ἀδιάφορος καὶ ἀναίσθητος πρὸς τὸ γενναῖον φρόνημα. Φαίνεται, ὅτι μέσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνο καὶ τὸ μικρόβιον τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἐκλύσεως, καὶ ὅσοι ἔλθουν εἰς τὴν ἐπαφὴν, δηλητηριάζονται.

Καταχρήσεις γίνονται πανταχοῦ. Ἀλλ' ὅχι κατὰ σύστημα. Ἡ κατάχρησις εἶνε ἐξαιρέσις. Καὶ οἱ ἐνοχοὶ τιμωροῦνται. Ἐδῶ αἱ καταχρήσεις εἶνε συστηματικαί. Καὶ δὲν ἀνακαλύπτονται ἐπὶ ἔτη ἔλα. Ἡ ἀνακάλυψις εἶνε τόσοι σπανία. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα γίνεται ἐπιθεωρήσις ὑπὸ ἐπιθεωρητῶν, οἱ ὁποῖοι πληρώνονται με παχεῖς μισθοὺς. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὗτοι δὲν προσθάνουν νὰ ὑποβάλουν τὴν ἐκθεσὶν των περὶ τῆς ἀκριθείας τῶν διβλίων καὶ ἀμέσως οἱ πολλοὶ ἀναγινώσκουν εἰς τὸν τύπον ὅτι ὁ τᾶδε Ταμίας ἠτύχατόν τε διὰ κατάχρησιν, ὁ ἄλλος ἐξηφανίσθη, ὁ ἄλλος ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συναποκομίσας σεβαστὸν ποσόν.

Τί ἔκαμεν ἡ πολιτεία, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸ χρῆμα τῆς πολιτείας; Τίποτε.

Τί ἔκαμε διὰ τοὺς ἐπιθεωρητάς, οἱ ὁποῖοι ἐξηπάτουν τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἐκάλυπτον τὴν κατάχρησιν; Τίποτε. Ἐνῶ ἔπρεπεν ὁ Ὑπουργὸς νὰ κάμῃ, ὅτι ἔκαμεν ὁ Τρικούπης διὰ τὸν ταμίαν Βλαχάνην. Νὰ ἐγγράψουν ὑποθήκην ἐπὶ τῆς περιουσίας των, ἂν εἶχον καὶ νὰ τοὺς στείλουν εἰς τὰς φυλακάς.

Ἐφυλακίσθη κανεὶς ἐπιθεωρητής; Ὁχι. Κάθηνται εἰς τὰς θέσεις των διὰ νὰ ὑποδοχηθῶν τὰς κλοπὰς καὶ νὰ καλύπτουν τὰς καταχρήσεις με τὸ ἀζημίωτον πάντοτε.

Ἰδοὺ ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Γεωργίου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΑΡΙΑΝΤΖΑ ΚΑΙ ΣΙΑ
(ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ)

Νεωστὶ ἰδρυθὲν καὶ τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ πλουτισθὲν τελείως

ΕΝ ΠΑΤΡΑΣ

92 — Ὁδὸς Κανακάρη — 92.
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

Ἐφημερίδας, περιδικὰ, βιβλικά, ἔντυπα Τροπικῶν, Ἐταιρικῶν κλπ.

ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑ, ΤΑΧΥΤΗΣ, ΕΥΘΥΝΕΙΑ